

ningen, og det tog paa det stærkeste Afstand fra de Folk, der vilde forstyrre *Ro og Orden*. Enhver Dansker burde udvise en værdig Optræden over for alle, og Opfordringer til Uro og Sabotage og al Deltagelse deri maatte fordømmes. — *Samarbejdet* mellem Regeringen og Rigsdagen havde nu bestaaet sin Prøve i 2½ Aar. »Der er Folk, der skarpt kritiserer dette Samarbejde, men det er en forfejlet og uberettiget Kritik. De 5 Partier, der samarbejder, har selvfølgelig meget forskellige Opfattelser angaaende en Række Problemer, men de 2½ Aars Samarbejde har vist, at man kan forhandle sig til Enighed indbyrdes og til Enighed med Regeringen. Det er en Styrke under de nuværende Forhold, og mit Parti ønsker, at dette Samarbejde mellem Regeringen og Rigsdagen maa fortsætte til Gavn for vort Land og vort Folk.«

Knud Kristensen (V.) erklærede sig tilfreds med, at den nydannede Regering indadtil vilde fortsætte den hittidige Politik, selv om der maaske kunde være et og andet at rette, ligesom der kunde melde sig nye Opgaver, som man maatte tage Stilling til og løse. Det var let i en Situation som den foreliggende at opagitere en Stemning af Utilfredshed og Misfornøjelse næsten inden for alle Kredse, men hver især burde inden for det Omraade og de Befolkningslag, hvis Tillid han i særlig Grad nyder, søge at faa Folk til at forstaa, at i denne Tid er der Vanskeligheder i alle eller i hvert Fald i mange Befolkningsklasser, og at Opgaven for Landets Regering er at søge at faa Ulemperne og Ubehagelighederne, ja man kunde vel godt sige Ulykkerne, fordelt saa ligeligt, som det var menneskeligt muligt. Derfor beklagede han den foregaaende Ordførers Tale, der indeholdt en Tendens til at ophidse de Befolkningsdele, som han følte sig særlig knyttet til, og faa dem til at tænke, at netop de var særlig forurettet, at netop de ikke havde noget Værn i Regeringens og Rigsdagens Politik. I Stedet for at fremkalde en saadan Stemning, som nok skulde komme af sig selv, burde man søge at forklare, at i denne vanskelige Tid vilde mange komme ud for Vanskeligheder, men ikke paa Grund af ond Vilje fra Regeringens eller anden Side, kun fordi alt Menneskeværk nu engang er skrøbeligt og ufuldkomment. Der var fra Samfundets Side gjort en betydelig Indsats for at lindre Nøden inden for Arbejderklassen. Taleren vilde ikke sige, at der var gjort for meget, maaske var der ikke gjort nok, men man havde dog gennem *Beskæftigelsespolitikken* ydet betydelige Ofre, som maatte kunne bidrage til at stemme Sindene mildere, naar Vanskelighederne meldte sig for de enkelte Hjem. Samtidig var der gennem *Maksimalpris- og Tilskuds- politikken* gjort adskilligt for at afhjælpe Vanskelighederne,